

Nr 27

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 10 januari 1957.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 31 juli 1956 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 20 december 1956 undertecknat avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Avtal

mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Hans Majestät Konungen av Sverige och Italienska Republikens President hava, i syfte att undvika dubbelbeskattning och reglera vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att avsluta ett avtal och hava för detta ändamål till sina befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
dess minister för utrikes ärendena,
H. Exc. Östen Undén;

Italienska Republikens President:
dess ambassadör i Stockholm, Gioacchino Scaduto-Mendola di Fontana degli Angeli,

vilka, efter att hava tagit del av varandras fullmakter och funnit dem vara i god och behörig ordning, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

Detta avtal är tillämpligt å fysiska personer, som äro bosatta i Konungariket Sverige eller i Italienska Republiken, samt å svenska och italienska juridiska personer.

Artikel 2

§ 1. Bestämmelserna i detta avtal äro tillämpliga å följande skatter:

A. — *Beträffande Sverige:*

- 1) den statliga inkomstskatten;
- 2) kupongskatten;
- 3) ersättningskatten;
- 4) utskiftningsskatten;
- 5) sjömansskatten;
- 6) den statliga förmögenhetsskatten;
- 7) den kommunala inkomstskatten;
- 8) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter.

Convenzione

fra l'Italia e la Svezia, al fine di evitare le doppie imposizioni e di regolare certe altre questioni in materia di imposte sul reddito e sul patrimonio

Il Presidente della Repubblica Italiana e Sua Maestà il Re di Svezia, animati dal desiderio di evitare le doppie imposizioni e di regolare certe altre questioni in materia di imposte sul reddito e sul patrimonio, hanno deciso di concludere una convenzione ed hanno nominato a tale scopo come loro plenipotenziari:

Il Presidente della Repubblica Italiana:
l'Ambasciatore Gioacchino Scaduto-Mendola di Fontana degli Angeli;

Sua Maestà il Re di Svezia:
il Ministro degli Affari Esteri, S. E. Östen Undén,

i quali, dopo essersi comunicati i loro pieni poteri riconosciuti in buona e dovuta forma, hanno convenuto quanto segue:

Art. 1

La presente Convenzione è applicabile alle persone fisiche domiciliate nella Repubblica Italiana o nel Regno di Svezia, nonchè alle persone giuridiche italiane e svedesi.

Art. 2

§ 1°. Le imposte cui la presente Convenzione si applica sono:

A. — *Per quanto riguarda l'Italia:*

- 1) L'imposta sul reddito dei terreni;
- 2) L'imposta sul reddito dei fabbricati;
- 3) L'imposta sui redditi di ricchezza mobile;
- 4) L'imposta sui redditi agrari;
- 5) L'imposta complementare progressiva sul reddito;
- 6) L'imposta sulle società;
- 7) L'imposta sulle obbligazioni;
- 8) Le imposte regionali, provinciali, comunali e camerali sul reddito.

B. — Beträffande Italien:

- 1) skatten å obebyggd mark (imposta sul reddito dei terreni);
- 2) skatten å byggnader (imposta sul reddito dei fabbricati);
- 3) den proportionella inkomstskatten (imposta sui redditi di ricchezza mobile);
- 4) skatten å jordbruksinkomst (imposta sui redditi agrari);
- 5) den personliga progressiva inkomstskatten (imposta complementare progressiva sul reddito);
- 6) bolagsskatten (imposta sulle società);
- 7) skatten å obligationer (imposta sulle obbligazioni);
- 8) skatter, som påföras inkomst för italienska regioners, provinsers, kommuners eller för handelskamrars räkning (imposte regionali, provinciali, comunali e camerali sul reddito).

I de skatter, som uppräknas i denna paragraf, inbegripas ej blott de egentliga skattebeloppen utan även förhöjningar, tillägg, räntor, kostnader och andra i samband med skatterna uttagna belopp, som påföras för statens, regionernas, provinsernas, kommunernas och handelskamrarnas räkning.

§ 2. Detta avtal skall likaledes tillämpas å alla andra skatter av likartat slag, som i en av de avtalsslutande staterna efter undertecknandet av detta avtal påföras å inkomst, å förmögenhet, å delar av inkomst eller förmögenhet eller å förmögenhetsökning.

Artikel 3

§ 1. En fysisk person anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist eller där stadigvarande vistas.

Om tillämpningen av denna bestämmelse leder till att en person samtidigt anses vara bosatt i båda de avtalsslutande staterna, skall han anses vara bosatt i den av de båda staterna, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna eller, om frågan icke kan lösas med tillämpning av sistnämnda regel, i den avtalsslutande stat, vars medborgare han är. Skulle

B. — Per quanto riguarda la Svezia:

- 1) L'imposta statale sul reddito (den statliga inkomstskatten);
- 2) L'imposta sui dividendi delle azioni (kupongskatten);
- 3) L'imposta sui redditi non distribuiti (ersättningskatten);
- 4) L'imposta sulle ripartizioni (utskiftningsskatten);
- 5) L'imposta speciale sull'equipaggio delle navi esenti dalle altre imposte sul reddito (sjömansskatten);
- 6) L'imposta statale sul patrimonio (den statliga förmögenhetsskatten);
- 7) L'imposta comunale sul reddito (den kommunala inkomstskatten);
- 8) Le tasse sui vantaggi e sui privilegi speciali (bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter).

Le imposte elencate nel presente paragrafo comprendono oltre l'ammontare in principale, le sopratasse, gli accrescimenti, le addizionali, gli interessi, le spese ed altri accessori riscossi insieme alla imposta base e dovuti allo stato, alle regioni, alle provincie, ai comuni ed alle camere di commercio.

§ 2. La presente Convenzione si applicherà, inoltre, ad ogni altra imposta avente natura analoga che sarà istituita, dopo la firma della medesima, nel territorio di ciascuno Stato contraente, sul reddito, sul patrimonio, sugli elementi del reddito o del patrimonio o sugli incrementi di patrimonio.

Art. 3

§ 1°. Ai fini della presente Convenzione, la persona fisica sarà considerata domiciliata in uno dei due Stati se essa ha nel medesimo la residenza effettiva e la casa di abitazione o se vi soggiorna in via permanente.

Se in base al suddetto principio viene a risultare l'esistenza contemporanea di un domicilio in ciascuno degli Stati contraenti, la persona fisica si considera domiciliata nello Stato in cui ha i rapporti personali ed economici più stretti o, se quest'ultimo criterio non consente di risolvere il problema, nello Stato contraente di cui ha la cittadinanza; se essa ha contemporaneamente

han samtidigt vara medborgare i båda de avtalslutande staterna eller skulle han icke vara medborgare i någon av dem, skola skattemyndigheterna i de båda staterna träffa överenskommelse i varje särskilt fall.

§ 2. Juridiska personer anses bosatta i den stat, där den verkliga ledningen har sitt säte.

§ 3. För skattskyldig, som utflyttar från den ena staten för att bosätta sig i den andra, upphör skattskyldigheten i förstnämnda stat — såvitt skattskyldigheten är beroende på den skattskyldiges bosättning — med utgången av den dag, under vilken utflyttningen slutförts. Samtidigt inträder i den andra staten motsvarande skattskyldighet.

§ 4. Oskift dödsbo skall anses vara bosatt i den av de båda staterna, där den avlidne enligt § 1 av denna artikel skall anses hava varit bosatt vid dödsfallet.

§ 5. Vid tillämpningen av detta avtal betyder uttrycket »fast driftställe» varje plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, tillverkningsplats, verkstad, inköps- eller försäljningsställe, gruva eller annan fyndighet, som är föremål för bearbetning. Ett dotterbolag anses däremot icke utgöra ett fast driftställe för moderbolaget.

En stadigvarande agentur för ett företag utgör likaledes ett fast driftställe, därest agenten regelbundet utnyttjar en allmän fullmakt enligt vilken han äger inleda förhandlingar å företaget vägnar samt underteckna eller godkänna avtal, eller då företaget på den stats område, där agenturen är inrättad, innehar lager av råvaror eller produkter, som regelmässigt användas för att effektuera av agenten upptagna beställningar.

Som fast driftställe i avtalets mening anses även plats för byggnadsföretag, då verksamheten därstädes utövats eller kan antagas komma att utövas under längre tid än ett år.

la cittadinanza dei due Stati contraenti o se non ha la cittadinanza di alcuno di essi, le autorità fiscali dei due Stati si concerteranno caso per caso.

§ 2. Il domicilio delle persone giuridiche si trova nello Stato in cui è situata la sede della direzione effettiva.

§ 3. Il contribuente che ha trasferito definitivamente il suo domicilio da uno Stato all'altro, cessa di essere assoggettato nel primo Stato alle imposte applicate in base al criterio del domicilio, a partire dalla data in cui il trasferimento ha avuto luogo. L'assoggettamento nell'altro Stato, alle imposte stesse, comincerà a decorrere da questa data.

§ 4. Le eredità indivise saranno considerate come situate in quello dei due Stati in cui, conformemente al paragrafo 1° del presente articolo, il de cuius aveva il suo domicilio al momento della morte.

§ 5. Ai fini della presente Convenzione, l'espressione "stabile organizzazione" designa le installazioni speciali utilizzate in permanenza o gli organi da cui emanano le disposizioni speciali prese per lo svolgimento di una attività, come la direzione, gli uffici, le succursali, le officine, i laboratori, i magazzini, le miniere o ogni altro giacimento minerario che formi oggetto di un'attività, con esclusione delle società filiali.

La rappresentanza o agenzia di una impresa costituisce stabile organizzazione, quando l'agente fa abitualmente uso di un potere generale che gli permette di vincolare l'impresa mediante la negoziazione, la sottoscrizione o l'accettazione di contratti o quando l'impresa dispone nel territorio dello Stato ove è situata l'agenzia, di depositi di materie prime o prodotti regolarmente destinati all'esecuzione delle ordinazioni raccolte da questa agenzia.

I cantieri destinati a lavori di costruzione la cui esecuzione ha superato o che si ritiene dovrà superare una durata di dodici mesi, saranno egualmente considerati come organizzazione stabile ai sensi della Convenzione.

§ 6. Den omständigheten, att en i den ena staten skattskyldig person uppehåller affärsförbindelse i den andra staten genom förmedling av en fullt fristående mäklare eller kommissionär, vilken därvidlag endast fullgör uppdrag, som tillhöra hans vanliga affärsverksamhet, eller att en sådan person innehar i den andra staten, även om det sker i form av en stadigvarande anordning, ett kontor, vars verksamhet är begränsad till inköp av råvaror eller produkter avsedda att försäljas eller förädlas av hans företag i den förstnämnda staten, skall icke i och för sig medföra att ett fast driftställe föreligger i den andra staten.

Artikel 4

Skatt å inkomst av fast egendom, häri inbegripen vinst genom avhållande av sådan egendom, skall påföras endast i den stat, där egendomen är belägen.

Uttrycket »inkomst av fast egendom» innefattar ej blott den inkomst, som förvärfvas genom omedelbart förvaltande, brukande eller utnyttjande av den fasta egendomen, häri inbegripna gruvor, malmfyndigheter och alla andra naturtillgångar, utan även sådan inkomst, som under vilken beteckning som helst förvärfvas genom uthyrning, utarrendering eller varje annan upplåtelse av rätt att bruka eller utnyttja sagda egendom.

Artikel 5

§ 1. Skatt å inkomst av rörelse, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av de båda staterna, utgår allenast i denna stat. Då ett företag innehar fasta driftställen i båda staterna, uppstår vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärfvas från fast driftställe inom dess område.

§ 2. Därest ett företag i en av staterna direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller förvaltningen av ett företag i den andra staten eller äger del av detta företags kapital och för så vitt i företagets affärs- och finansförbindelser avtalats eller föreskrivits villkor, vilka avvika från dem som skulle hava gällt mellan självständiga företag, skola inkomster, vilka det ena företaget rätte-

§ 6. Il fatto che il contribuente di uno Stato ha relazioni d'affari nell'altro Stato per mezzo di un commissionario o di un mediatore, veramente autonomo e agente come tale nel quadro della sua normale attività, o che possiede nell'altro Stato, anche sotto forma di organi permanenti, un ufficio la cui attività si limita all'acquisto di merci o prodotti destinati ad essere venduti o trasformati dalla sua impresa nel primo Stato, non implica *ipso facto* il possesso di una organizzazione stabile nell'altro Stato.

Art. 4

I redditi dei beni immobili, nonchè i profitti risultanti dall'alienazione di tali beni, non sono imponibili che nello Stato in cui i beni stessi sono situati.

L'espressione "redditi dei beni immobili" comprende non soltanto i redditi che provengono dalla gestione, dal godimento o dalla utilizzazione diretta di beni immobili, comprese le miniere, i giacimenti ed ogni altra risorsa naturale, ma anche i redditi ricavati, a qualunque titolo, dalla locazione, dall'affitto e da ogni altra concessione del diritto di godimento o di sfruttamento dei beni stessi.

Art. 5

§ 1°. I redditi derivanti dalla gestione di un'impresa, attribuibili alla organizzazione stabile esistente in uno dei due Stati, non sono tassabili che in questo Stato. Se l'impresa ha organizzazioni stabili nei due Stati, ogni Stato applicherà l'imposta sulla parte dei redditi derivanti dall'attività della organizzazione stabile situata nel suo territorio.

§ 2. Se un'impresa di uno dei due Stati partecipa direttamente o indirettamente alla direzione, alla gestione o al capitale di un'impresa dell'altro Stato e se le condizioni stabilite od imposte nelle relazioni commerciali o finanziarie delle due imprese sono differenti da quelle che esisterebbero fra imprese indipendenti, i profitti che l'una delle

ligen skulle hava förvärvat men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomster och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 6

§ 1. Då en skattskyldig i en av de avtalsslutande staterna till en skattskyldig i den andra staten upplåter nyttjanderätten till immateriella rättigheter, såsom patent, ritningar och modeller, hemliga fabriktionsmetoder och recept, varumärken och andra liknande rättigheter, författarrätt eller reproduktionsrätt eller rätt till kinematografisk film, eller ock upplåter nyttjanderätten till industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning, skall den royalty eller den ersättning av annat slag, som utbetalas för upplåtelsen, beskattas endast i den stat, där betalningsmottagaren är bosatt. Därest emellertid i den andra staten finnes ett fast driftställe för ett av betalningsmottagaren innehaft företag, skall royaltyn eller ersättningen beskattas endast i denna andra stat.

§ 2. Om och i den mån royaltyn överskrider det verkliga värdet — däri inbegripen normal affärsvinst — av den nyttjanderätt, för vilken royaltyn utbetalas, är bestämmelsen i § 1 av denna artikel ej tillämplig.

§ 3. De i §§ 1 och 2 av denna artikel meddelade bestämmelserna skola tillämpas även beträffande vinst, som uppkommer genom avhändande av de rättigheter varom här är fråga.

Artikel 7

Skatt å inkomst — häri jämväl inbegripen skatt å bruttoinkomst — av företag för utövande av sjöfart eller luftfart utgår allenast i den stat, inom vars område företagets verkliga ledning har sitt säte.

Artikel 8

§ 1. Med hänsyn till att vid tidpunkten för undertecknandet av detta avtal utdelning, som verkställes av ett bolag med skatterättsligt hemvist i Italien, icke är föremål för någon kupongskatt, hava de båda avtalsslutande staterna överenskommit om följande bestämmelser:

impresе avrebbe normalmente realizzato, e che a causa di queste condizioni non sono stati da essa realizzati, sono inclusi nei profitti di tale impresa e tassati in conseguenza.

Art. 6

§ 1°. I canoni ed altri proventi che un contribuente di uno degli Stati contraenti ricava per la concessione ad un contribuente dell'altro Stato contraente dell'uso di beni mobili incorporali, come i brevetti d'invenzione, disegni o modelli, processi e formule segrete, marchi di fabbrica ed altri diritti analoghi, i diritti di autore e di riproduzione, i diritti di locazione di pellicole cinematografiche, nonchè i diritti di utilizzazione di attrezzature industriali, commerciali o scientifiche, sono imponibili soltanto nello Stato in cui è domiciliato il beneficiario a condizione che questi non abbia nell'altro Stato una organizzazione stabile della sua impresa. In quest'ultimo caso i canoni non sono imponibili che in quest'altro Stato.

§ 2. Nel caso e nella misura in cui i canoni eccedono il valore intrinseco — compreso un profitto normale — dei diritti per i quali sono corrisposti, la regola del paragrafo primo del presente articolo non è applicabile.

§ 3. I principi dei paragrafi uno e due del presente articolo si applicano, inoltre, ai profitti derivanti dalla alienazione dei suddetti diritti.

Art. 7

Le imposte prelevate sui redditi derivanti dalla gestione di imprese di navigazione marittima o aerea — comprese le imposte prelevate sui redditi lordi — non sono dovute che nello Stato nel cui territorio si trova la sede della direzione effettiva dell'impresa.

Art. 8

§ 1°. Poichè alla data della firma della presente Convenzione i dividendi attribuiti da una società avente il domicilio fiscale in Italia non sono passibili di un'imposta cedolare, i due Stati contraenti hanno convenuto quanto segue:

1) Då fråga är om utdelning, som tillfaller en i Sverige bosatt fysisk person från ett bolag med skatterättsligt hemvist i Italien, uttages därstädes den personliga progressiva inkomstskatten.

2) Då fråga är om utdelning, som tillfaller en i Italien bosatt fysisk person från ett bolag med skatterättsligt hemvist i Sverige, uttages kupongskatt därstädes, dock att denna skatt ej får överstiga fem procent av utdelningens bruttobelopp.

3) Då ett bolag med skatterättsligt hemvist i Sverige verkställer utdelning till ett bolag med skatterättsligt hemvist i Italien, skall någon svensk kupongskatt icke uttagas å utdelningen, såvida ej det italienska bolaget innehar ett fast driftställe i Sverige. I sistnämnda fall uttages den svenska kupongskatten, dock att densamma ej får överstiga fem procent av utdelningens bruttobelopp.

Därest skattelagstiftningen i Italien så ändras, att skatt därstädes påföres utdelning, som tillfaller ett bolag med skatterättsligt hemvist i Sverige från ett bolag med skatterättsligt hemvist i Italien, skola de båda staterna i anledning härav upptaga förhandlingar.

§ 2. I sådana fall, då kupongskatt uttagits i Sverige, skall Italien medgiva avdrag med belopp, motsvarande sagda svenska skatt, å den personliga progressiva inkomstskatten eller, såvitt fråga är om utdelning åtnjuten av ett bolag med skatterättsligt hemvist i Italien, å bolagsskatten.

§ 3. I sådana fall, då utdelning beskattats i Italien, skall Sverige medgiva avdrag å den svenska skatten med belopp ej överstigande tio procent av utdelningens bruttobelopp.

§ 4. Utdelning, som tillfaller ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i en av de båda avtalsslutande staterna från ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i den andra staten, skall vara undantagen från beskattning i förstnämnda stat i den utsträckning, som fallet skulle hava varit enligt skattelagstiftningen i denna stat, därest båda bolagen hade varit bosatta i nämnda stat. Härav

1) In Italia, l'imposta complementare progressiva sul reddito è applicata sui dividendi attribuiti da una società italiana ad una persona fisica domiciliata in Svezia;

2) In Svezia, l'imposta sui dividendi di azioni è applicata sui dividendi attribuiti da una società svedese ad una persona fisica domiciliata in Italia, ma l'imposta così percepita non può superare il cinque per cento dell'importo lordo dei detti dividendi;

3) Se una società svedese attribuisce dividendi ad una società domiciliata in Italia, l'imposta svedese sui dividendi di azioni non sarà applicata, a meno che la società italiana non abbia in Svezia una organizzazione stabile. In quest'ultimo caso l'imposta svedese è applicabile, ma non può superare il cinque per cento dell'importo lordo dei detti dividendi.

Nel caso in cui l'Italia apporti alla sua legislazione fiscale modifiche comportanti l'applicazione di un'imposta sui dividendi attribuiti da una società avente il domicilio fiscale in Italia a una società avente il domicilio fiscale in Svezia, i due Stati si concerteranno.

§ 2. Nel caso in cui l'imposta sui dividendi di azioni è applicata in Svezia, l'Italia accorderà, agli effetti della sua imposta complementare progressiva, o, se si tratta di dividendi percepiti da una società italiana, agli effetti della sua imposta sulle società, una deduzione che compensi la detta imposta svedese.

§ 3. Nel caso in cui i dividendi sono tassati in Italia, la Svezia accorderà, agli effetti della sua imposta, una deduzione che non può superare il dieci per cento dell'importo lordo dei detti dividendi.

§ 4. I dividendi attribuiti da una società per azioni avente il domicilio fiscale in uno dei due Stati contraenti ad una società per azioni avente il domicilio fiscale nell'altro Stato sono esenti in quest'altro Stato, nella misura in cui, in base alla legislazione di quest'altro Stato, l'esenzione sarebbe accordata se le due società vi avessero il loro domicilio.

följer 1) att utdelning, som tillfaller ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i Italien från ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i Sverige, är underkastad bolagsskatten i Italien; 2) att utdelning, som tillfaller ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i Sverige från ett aktiebolag med skatterättsligt hemvist i Italien, i princip är undantagen från beskattning i Sverige utom i vissa undantagsfall. Denna skattebefrielse i Sverige skall dock medgivas allenast under förutsättning att förstnämnda bolag har den verkliga och stadigvarande äganderätten till aktier eller andelar, som motsvara minst tio procent av det verkliga inbetalda aktiekapitalet i sistnämnda bolag. Därest Italien skulle genomföra ändringar i sin skattelagstiftning av betydelse för den i denna paragraf berörda frågan, skola de båda staterna upptaga förhandlingar.

§ 5. Vid tillämpningen av den i § 4 2) av denna artikel angivna bestämmelsen, i vad avser skattebefrielse i Sverige, skall ett bolag anses hava haft den verkliga och stadigvarande äganderätten till aktier eller andelar i ett annat bolag, därest desamma hava, i vilken som helst form och utan avbrott, varit i dess uteslutande och ovillkorliga ägo under detta andra bolags hela räkenskapsår. Om aktier eller andelar i detta sistnämnda bolag verkligen och stadigvarande tillhört ett tredje bolag, som står i beroende av eller under kontroll av förstnämnda bolag, skall förstnämnda bolag likaledes anses hava haft den verkliga och stadigvarande äganderätten till så stor del av sagda aktier eller andelar, som proportionellt motsvarar dess verkliga och stadigvarande delaktighet i sagda tredje bolags kapital.

§ 6. Med uttrycket »utdelning» i denna artikel avses utdelning eller annan avkastning å aktier, vinstandelsbevis (azioni di godimento), skuldsedlar med rätt till andel i vinst (buoni di godimento), obligationer med rätt till andel i vinst och andra andelar i bolag, häri inbegripet delägarskap i bolag med begränsad personlig ansvarighet.

In conseguenza: 1°) In Italia i dividendi attribuiti da una società per azioni avente il domicilio fiscale in Svezia ad una società per azioni avente il domicilio fiscale in Italia sono assoggettabili all'imposta sulle società;

2°) In Svezia, i dividendi attribuiti da una società per azioni avente il domicilio fiscale in Italia ad una società per azioni avente il domicilio fiscale in Svezia sarebbero, salvo certe eccezioni, esonerati dall'imposta. Tuttavia, questa esenzione non sarà accordata che alla condizione che questa ultima società abbia la proprietà effettiva e permanente di azioni o di quote rappresentanti almeno dieci per cento del capitale effettivamente versato della prima società.

Nel caso in cui l'Italia apporti alla sua legislazione fiscale modifiche relative alla materia di cui si tratta nel presente paragrafo, i due Stati si concerteranno.

§ 5. Per l'applicazione della condizione prevista al n. 2°) del § 4 del presente articolo, concernente l'esenzione in Svezia, una società sarà considerata come avente la proprietà effettiva e permanente delle azioni o delle quote di un'altra società, se le azioni o le quote sono state, in una forma qualunque e senza interruzione, in sua proprietà esclusiva ed incondizionata per tutta la durata dell'esercizio di quest'altra società. Se le azioni o quote di quest'altra società sono proprietà effettiva e permanente di una terza società dipendente o controllata dalla prima società, quest'ultima sarà considerata come avente egualmente la proprietà effettiva e permanente di una quota parte delle dette azioni o quote corrispondenti proporzionalmente alla sua partecipazione effettiva e permanente al capitale della detta terza società.

§ 6. Per l'applicazione del presente articolo l'espressione "dividendi" designa i dividendi ed altri redditi delle azioni, delle azioni di godimento, dei buoni di godimento, delle obbligazioni partecipanti ai profitti e delle altre quote sociali analoghe, nonchè delle quote sociali di società a responsabilità limitata.

Artikel 9

I sådana fall, då ränta och annan avkastning å obligationer och övriga slag av låneförbindelser, depositioner, banksättningar och alla andra fordringar, som uppbares från Italien av en skattskyldig bosatt i Sverige, pålægges skatt i Italien (däri inbegripen skatten å obligationer), skall Sverige medgiva avdrag å den svenska skatten med belopp motsvarande den skatt, som erlagts i Italien.

Därest i Sverige efter undertecknandet av detta avtal införes en källskatt å räntor, skola de båda staterna upptaga förhandlingar.

Artikel 10

§ 1. Löner, arvoden och liknande ersättningar ävensom pensioner, som av den ena staten eller en dess statsrättsliga underavdelning utbetalas till fysisk person såsom ersättning för arbete, som denne utfört i samma stats eller statsrättsliga underavdelnings tjänst, skola vara undantagna från beskattning i den andra staten, för så vitt icke personen i fråga är medborgare i denna andra stat.

§ 2. Bestämmelserna i denna artikel äro icke tillämpliga å utbetalningar, vilka utgöra ersättning för tjänster, utförda i samband med rörelse, som endera staten bedrivit i förvärvssyfte.

Artikel 11

§ 1. Inkomst av personligt arbete — däri inbegripen inkomst av utövandet av fritt yrke — skall i andra fall än som avses i artikel 10 beskattas allenast i den stat, där arbetet utförts.

§ 2. En fysisk person, som är bosatt i en av de två staterna, är dock undantagen från beskattning i den andra staten för inkomst av personligt arbete — däri inbegripen inkomst av utövandet av fritt yrke — som utförts i denna andra stat, under förutsättning

1) att han vistats i denna senare stat under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga elthundra-åttiotre dagar under ett kalenderår, och

2) att arbetet utförts för eller på

Art. 9

Quando gli interessi ed altri redditi delle obbligazioni e di ogni altra forma di prestito, dei depositi, dei conti di deposito e di ogni altra specie di credito, provenienti dall'Italia ad un contribuente domiciliato in Svezia, sono stati assoggettati alle imposte italiane (compresa l'imposta sulle obbligazioni), la Svezia accorderà, agli effetti della imposta svedese, una deduzione che compensi l'imposta corrisposta in Italia.

Nel caso d'instaurazione in Svezia, dopo la firma della presente Convenzione, di una imposta ritenuta alla fonte sugli interessi, i due Stati si concerteranno.

Art. 10

§ 1°. Gli stipendi, i salari e le remunerazioni analoghe, nonchè le pensioni, versati da uno degli Stati o da una sua suddivisione politica a persone fisiche, come corrispettivo di servizi resi a questo Stato o alle sue suddivisioni politiche, sono esenti da imposta nel territorio dell'altro Stato a condizione che le dette persone non abbiano la cittadinanza di quest'altro Stato.

§ 2. Le disposizioni del presente articolo non sono applicabili alle somme versate per servizi resi in rapporto ad una attività commerciale o industriale esercitata da uno degli Stati contraenti a scopo di lucro.

Art. 11

§ 1°. Al di fuori dei casi considerati nell'articolo 10, le remunerazioni relative ai servizi personali, comprese le remunerazioni delle libere professioni, non sono imponibili che nello Stato in cui questi servizi sono prestati.

§ 2. Tuttavia, la persona fisica avente il domicilio fiscale in uno dei due Stati è esente dall'imposta nell'altro Stato per le remunerazioni relative ai servizi personali, compresi quelle delle libere professioni, prestati in quest'altro Stato nel corso di un anno solare:

1) Se non ha soggiornato in questo ultimo Stato che per un periodo o per più periodi non eccedenti in totale i centoottantatré giorni, e

2) Se i servizi sono prestati per conto

uppdrag av en i förstnämnda stat bosatt fysisk eller juridisk person, och

3) att ersättningen icke som sådan belastat en förvärvsverksamhet, som är underkastad beskattning i den andra staten, samt

4) att han icke utövar ett fritt yrke i den andra staten medelst ett eget fast driftställe beläget i denna andra stat.

§ 3. Bestämmelserna i § 2 äro icke tillämpliga på inkomster, som förvärvats av skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker, idrottsmän och dylika, vilka yrkesmässigt ägna sig åt offentlig nöjesverksamhet.

§ 4. Inkomst av personligt arbete, som fullgöres ombord å fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den stat, där rederiets eller flygföretagets verkliga ledning har sitt säte.

§ 5. Ersättning, som utbetalas till styrelseledamot i ett bolag, till medlem av förvaltningen eller ledningen däri eller till annan befattningshavare med motsvarande åligganden hos bolaget, beskattas endast i den av de båda staterna, där bolaget har sitt skatterättsliga hemvist.

Artikel 12

En professor eller lärare från den ena staten, som uppbär ersättning för undervisning vid universitet, högskola eller annan undervisningsanstalt för högre utbildning i den andra staten under vistelse därstädes, ej överstigande två år, skall vara befriad från beskattning i sistnämnda stat för ifrågakvarande ersättning.

Artikel 13

En studerande eller affärs- eller hantverkspraktikant, som är bosatt i den ena staten och som tillfälligt vistas i den andra staten i syfte att där åtnjuta heldags undervisning eller utbildning, är befriad från skattskyldighet i denna andra stat för belopp, som utbetalas till honom av personer i den förstnämnda staten till bestridande av hans uppehälle, undervisning eller utbildning.

o in qualità di mandatario di una persona fisica o giuridica avente il domicilio nel primo Stato, e

3) Se le dette remunerazioni non hanno gravato come tali i risultati di una attività lucrativa, imponibili nell'altro Stato, e

4) Se il mandatario non esercita una professione libera in quest'altro Stato mediante una propria stabile organizzazione ivi situata.

§ 3. Le disposizioni del paragrafo 2 non sono applicabili ai benefici o alle remunerazioni dei professionisti dello spettacolo, come gli artisti del teatro, del cinema, della radio o della televisione, i musicisti e gli atleti.

§ 4. Le remunerazioni dei servizi personali prestati sulle navi o sugli aeromobili non sono imponibili che nello Stato in cui si trova la sede della direzione effettiva dell'impresa di navigazione marittima o aerea.

§ 5. Le remunerazioni corrisposte ad un amministratore, ad un membro del consiglio di amministrazione o di sorveglianza o a un altro mandatario che eserciti funzioni analoghe presso una società avente il domicilio fiscale in uno dei due Stati, non sono imponibili che nel detto Stato.

Art. 12

I professori ed i membri del corpo insegnante di uno degli Stati che ricevono una remunerazione per l'insegnamento da essi dato, nel corso di un periodo di residenza non eccedente i due anni, in una università o in un altro istituto d'insegnamento superiore situato nell'altro Stato, sono esenti da imposte sulla detta remunerazione in questo altro Stato.

Art. 13

Gli studenti e gli apprendisti aventi il domicilio in uno dei due Stati che si trasferiscono temporaneamente nell'altro Stato allo scopo di ricevervi un insegnamento o una formazione professionale, ad orario pieno, sono esenti dall'imposta in quest'altro Stato sulle somme loro versate da persone che si trovano nel primo Stato per il loro mantenimento, la loro educazione e la loro formazione.

Artikel 14

Skatt å andra, i föregående artiklar icke angivna inkomster utgår allenast i den stat där inkomsttagaren är bosatt.

Artikel 15

Beträffande skatter å förmögenhet eller förmögenhetsökning gälla följande bestämmelser:

1) I den mån förmögenheten består av

- a) fast egendom med tillbehör, eller
- b) företag för utövande av handel eller industri, företag för sjöfart och luftfart inbegripna,

utgår skatten i den stat, vilken enligt föregående artiklar äger beskatta den inkomst, som härflyter av samma förmögenhet.

Värdehandlingar, ingående i kapital, som verkligen investerats i ett fast driftställe beläget i en av de avtalslutande staterna, skola beskattas i denna stat.

2) I den mån förmögenheten består av fordringar, för vilka inteckningar i fast egendom utgöra säkerhet, utgår skatten i den stat, där den fasta egendomen är belägen. Det sagda gäller även fordringar av angivet slag, vilka grunda sig på obligationer.

3) För alla andra slag av förmögenhet utgår skatten i den stat, där den skattskyldige är bosatt.

Artikel 16

Då en skattskyldig i en av de avtalslutande staterna enligt bestämmelserna i detta avtal har rätt till skattebefrielse eller skattenedsättning i den andra staten, skall denna befrielse eller nedsättning tillkomma oskifta dödsbon allenast i den utsträckning, som skatten hänför sig till den del av den skattepliktiga inkomsten eller förmögenheten, vilken tillkommer sådana rättsinnehavare, som äro skattskyldiga i förstnämnda stat.

Artikel 17

Oberoende av alla andra föreskrifter i detta avtal må vardera staten vid

Art. 14

Le imposte prelevate su ogni altro reddito diverso da quelli considerati negli articoli precedenti non sono applicate che nello Stato in cui il beneficiario ha il domicilio.

Art. 15

Per quanto riguarda le imposte sul patrimonio o sull'incremento del patrimonio, sono applicabili le disposizioni che seguono:

1°) Nella misura in cui il patrimonio si compone:

- a) di immobili con i loro accessori;
- b) di imprese commerciali o industriali, comprese quelle di navigazione marittima e di navigazione aerea;

L'imposta sarà applicata nello Stato al quale è dovuta, in base agli articoli precedenti, l'imposta sui redditi derivanti dal detto patrimonio. Tuttavia, per quanto riguarda i valori mobiliari facenti parte del capitale realmente investito in una stabile organizzazione situata in uno degli Stati contraenti, l'imposta sarà applicata in questo Stato.

2°) Nella misura in cui il patrimonio si compone di crediti, anche sotto forma di obbligazioni, garantiti da ipoteca immobiliare, l'imposta sarà applicata nello Stato in cui i beni immobiliari sono situati.

3°) Per tutte le altre specie di patrimonio l'imposta sarà applicata nello Stato in cui è domiciliato il contribuente.

Art. 16

Quando, in base alle disposizioni della presente Convenzione, il contribuente di uno degli Stati contraenti ha diritto alla esenzione o ad una riduzione di imposta nell'altro Stato, l'esenzione o la riduzione non sarà accordata alle eredità indivise che nella misura in cui l'imposta è imputabile alla quota-parte degli elementi imponibili attribuibile all'avente diritto contribuente del primo Stato.

Art. 17

Nonostante ogni altra disposizione della presente Convenzione, le imposte a

fastställandet av progressiv skatt för skattskyldiga, som äro bosatta i den staten, bestämma skattesatsen med hänsyn tagen till all den inkomst eller förmögenhet, som är skattepliktig enligt skattelagstiftningen i den staten.

Artikel 18

§ 1. Bestämmelserna i detta avtal in-skränka icke de rättigheter och för-måner, som enligt lagstiftningen i någon av de avtalslutande staterna tillför-säkras de därstädes skattskyldiga i fråga om skatter, som avses i artikel 2 av detta avtal.

§ 2. Fysiska personer, vilka hava sitt skatterättsliga hemvist i en av de båda staterna och vilka äro skattskyldiga i den andra staten, äga vid påförandet därstädes av de skatter, som avses i artikel 2 av detta avtal, åtnjuta samma befrielser, grundavdrag, andra avdrag och nedsättningar samt övriga förmåner, som på grund av försörjningsplikt mot familj tillerkännas fysiska personer, vilka äro medborgare i denna andra stat men icke äro där bosatta.

Artikel 19

§ 1. Skattemyndigheterna i de båda avtalslutande staterna skola tillhand-hålla varandra alla upplysningar, som för dem äro tillgängliga eller som de kunna införskaffa och som äro erforderliga för att säkerställa tillämpningen av i detta avtal meddelade föreskrifter ävensom för att förhindra skattebe-drägeri eller för att tillämpa sådana be-stämmelser, som äro avsedda att för-hindra obehörigt undgående av de skatter, som avses i detta avtal.

§ 2. Sålunda utbytta upplysningar skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer — från-sett den skattskyldige eller hans ombud — än dem, som handlägga taxering och uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal, eller handlägga framställ-ningar och besvär avseende dessa skatter.

§ 3. Föreskrifterna i denna artikel medföra icke skyldighet för skattemyn-digheterna i en av de båda staterna att tillhandahålla upplysningar, vilka på

carattere progressivo potranno essere calcolate, in ciascuno Stato, a carico dei contribuenti che vi hanno il domi-cilio, con l'aliquota relativa all'insieme degli elementi imponibili in base alla legislazione fiscale di questo Stato.

Art. 18

§ 1°. Le disposizioni della presente Convenzione non limitano i diritti e i vantaggi che la legislazione di uno qualunque degli Stati contraenti ac-corda ai contribuenti relativamente alle imposte considerate nell'articolo 2 della presente Convenzione.

§ 2. Le persone fisiche residenti in uno dei due Stati che sono tassabili nell'altro Stato beneficiano, in questo altro Stato, per l'accertamento delle imposte considerate nell'articolo 2 della presente Convenzione, delle esenzioni, abbattimenti alla base, deduzioni, ridu-zioni o altri vantaggi, accordati, in rapporto ai carichi di famiglia, alle per-sone fisiche, cittadini di esso Stato, che non vi hanno il domicilio.

Art. 19

§ 1°. Le autorità fiscali dei due Stati contraenti si comunicheranno tutte le informazioni di cui dispongono o che possono ottenere e che sono necessarie per assicurare l'applicazione delle di-sposizioni della presente Convenzione e per evitare la frode fiscale o per applicare le regole destinate a prevenire l'evasione fiscale nel campo delle imposte che fanno oggetto di questa Convenzione.

§ 2. Tutte le informazioni così scam-biate dovranno essere tenute segrete e non potranno essere comunicate, al di fuori del contribuente o del suo man-datario, a persone diverse da quelle che si occupano dell'applicazione e della riscossione delle imposte considerate nella presente Convenzione, come pure dei reclami e dei ricorsi relativi a queste imposte.

§ 3. Le disposizioni del presente ar-ticolo non possono avere per effetto di imporre alle autorità fiscali di uno dei due Stati l'obbligo di comunicare, sia

grund av sin beskaffenhet icke kunna erhållas enligt dess egen skattelagstiftning eller enligt skattelagstiftningen i den andra staten, eller upplysningar, vilkas tillhandahållande anses vara ägnat att röja någon tillverkningsmetod eller någon industri-, affärs- eller yrkeshemlighet eller ock att skada ett allmänt intresse. Dessa föreskrifter medföra ej heller någon skyldighet för skattemyndigheterna i en av de båda staterna att vidtaga åtgärder, som avvika från lagstiftning eller praxis i denna stat.

Artikel 20

§ 1. Skattemyndigheterna i de båda avtalsslutande staterna kunna gemensamt överenskomma om fastställande av sådana föreskrifter, som äro erforderliga för tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal.

§ 2. I fall, då tillämpningen av vissa bestämmelser i detta avtal föranleder svårigheter eller tvivelsmål, skola skattemyndigheterna i de två avtalsslutande staterna förhandla med varandra i syfte att tolka dessa bestämmelser i överensstämmelse med avtalets principer.

§ 3. Därest en skattskyldig i en av de avtalsslutande staterna visar, att de taxeringar, vilka åsatts honom eller om vilka förslag väckts, för honom medfört eller komma att medföra en mot avtalet stridande dubbelbeskattning, äger han — utan att hans rätt att göra framställningar och anföra besvär i någon av staterna därav påverkas — hos skattemyndigheterna i den stat, där han har sitt skatterättsliga hemvist, göra framställning om ändring av ifrågavarande taxeringar; sådan framställning skall göras skriftligen. Framställningen skall ingivas inom två år från den dag, då den skattskyldige i vederbörlig ordning erhållit underrättelse om den senast påförda skatten eller då denna skatt uttagits genom skatteavdrag vid källan. Ansas framställningen grundad, skola de skattemyndigheter, hos vilka framställningen gjorts, överlägga med skattemyndigheterna i den andra staten i syfte att undvika dubbelbeskattningen.

le notizie che, con riguardo alla loro natura, non possono essere ottenute in forza della propria legislazione fiscale o in forza di quella dell'altro Stato, sia le notizie che, secondo il loro apprezzamento, sono suscettibili di rivelare un processo di fabbricazione o di compromettere un segreto industriale, commerciale o professionale o di ordine pubblico. Queste disposizioni non possono nemmeno essere considerate come facenti obbligo alle autorità fiscali di uno dei due Stati di compiere atti non conformi ai propri regolamenti ed alla propria prassi.

Art. 20

§ 1°. Le autorità fiscali dei due Stati contraenti potranno stabilire, di comune accordo, i regolamenti necessari alla esecuzione delle disposizioni della presente Convenzione.

§ 2. Nel caso che l'esecuzione di qualche disposizione di questa Convenzione desse luogo a difficoltà o a dubbi, le autorità fiscali dei due Stati contraenti si metteranno d'accordo per interpretare tale disposizione nello spirito della Convenzione.

§ 3. Se un contribuente di uno dei due Stati contraenti prova che le imposizioni fatte o progettate a suo carico hanno causato o causeranno nei suoi confronti una doppia imposizione vietata dalla Convenzione, può, senza pregiudizio dell'esercizio dei suoi diritti di reclamo e di ricorso in ciascuno Stato, rivolgere alle autorità fiscali dello Stato in cui si trova il suo domicilio una domanda scritta di revisione delle dette imposizioni. Questa domanda deve essere presentata nel termine di due anni a partire dalla data della notifica o della riscossione alla fonte della seconda imposizione. Se ne riconoscono la fondatezza, le autorità fiscali cui tale domanda è stata rivolta si metteranno d'accordo con le autorità fiscali dell'altro Stato al fine di evitare la doppia imposizione.

Artikel 21

De skattemyndigheter, vilka omförmälas i detta avtal, äro för Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud och för Italiens vidkommande finansdepartementet, avdelningen för direkta skatter (Ministero delle Finanze, Direzione Generale delle Imposte Dirette).

Artikel 22

§ 1. Detta avtal skall ratificeras för Sveriges vidkommande av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Italiens vidkommande av Italienska Republikens President efter bemyndigande av parlamentet. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Rom.

§ 2. Avtalet skall träda i kraft i och med att ratifikationshandlingarna utväxlats och skall tillämpas:

1) å sådana skatter, uttagna genom avdrag vid källan och innefattande en slutgiltig skattebetalning, som utgå å inkomster, vilka blivit tillgängliga för lyftning från och med den 1 januari 1955 och icke förfallit till betalning dessförrinnan;

2) å andra inkomstskatter, som påförts för beskattningsperioder, vilka avslutats efter den 28 februari 1955;

3) å svensk förmögenhetsskatt, som påförts på grund av 1956 eller senare års taxering;

4) å förmögenhetsskatt, som kan komma att påföras i Italien efter ikraftträdandet av detta avtal.

Artikel 23

Detta avtal skall förbli i kraft utan tidsbegränsning men envar av de avtalslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår, dock icke tidigare än under det femte året efter det år, under vilket avtalet ratificerats — hos den andra staten på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet. I den händelse avtalet uppsäges före den 30 juni under år, som ovan avses, skall avtalet sista gången tillämpas:

1) å sådana skatter, uttagna genom avdrag vid källan och innefattande en

Art. 21

Le autorità fiscali considerate nella presente Convenzione sono, per quanto riguarda l'Italia, il Ministero delle Finanze, Direzione Generale delle Imposte Dirette e, per quanto riguarda la Svezia, il Ministro delle Finanze o il suo Delegato (finansministern eller hans befullmäktigade ombud).

Art. 22

§ 1°. La presente Convenzione sarà ratificata, per quanto riguarda l'Italia, dal Presidente della Repubblica con l'autorizzazione del Parlamento e, per quanto riguarda la Svezia, da Sua Maestà il Re di Svezia con il consenso del Riksdag. Gli strumenti di ratifica saranno scambiati il più presto possibile a Roma.

§ 2. La Convenzione entrerà in vigore dalla data dello scambio degli strumenti di ratifica e si applicherà:

1°) alle imposte dovute alla fonte a titolo definitivo sui redditi attribuiti ai beneficiari a datare dal 1° gennaio 1955 e non scaduti anteriormente a questa data;

2°) alle altre imposte applicate sui redditi dei periodi imponibili chiusi posteriormente al 28 febbraio 1955;

3°) alle imposte svedesi sull'patrimonio che formeranno oggetto dell'imposizione degli anni 1956 e successivi;

4°) alle imposte sul patrimonio che potrebbero essere applicate in Italia dopo l'entrata in vigore della Convenzione.

Art. 23

La presente Convenzione resterà in vigore per una durata indeterminata; ma ciascuno dei due Stati contraenti potrà, fino al 30 giugno incluso di ogni anno solare successivo al quinto anno a partire da quello della ratifica, denunciarla, per iscritto e per via diplomatica, all'altro Stato contraente. In caso di denuncia prima del 30 giugno di tale anno, la Convenzione si applicherà per l'ultima volta:

1°) alle imposte dovute alla fonte a titolo definitivo sui redditi attribuiti

slutgiltig skattebetalning, som utgå å inkomster, vilka blivit tillgängliga för lyftning senast den 31 december sagda år;

2) å andra inkomstskatter, som påförts för beskattningsperioder, vilka avslutats senast den sista dagen i februari månad året efter det, varunder uppsägningen skedde;

3) å förmögenhetsskatt, som påförts på grund av taxering året efter det, varunder uppsägningen skedde.

Till bekräftelse härå hava ovannämnda befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm i två exemplar, på svenska och italienska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 20 december 1956.

ai beneficiari al più tardi entro il 31 dicembre di detto anno;

2°) alle altre imposte applicate sui redditi dei periodi imponibili chiusi al più tardi l'ultimo giorno del mese di febbraio dell'anno successivo a quello della denuncia;

3°) alle imposte sul patrimonio che formeranno oggetto dell'imposizione dell'anno successivo a quello della denuncia.

In fede di che i plenipotenziari summenzionati hanno firmato la presente Convenzione e vi hanno apposto i loro sigilli.

Fatta a Stoccolma in doppio esemplare in lingua italiana ed in lingua svedese, i due testi facendo ugualmente fede, il 20 Dicembre 1956.

Östen Undén

(L. S.)

Scaduto-Mendola di Fontana degli Angeli

(L. S.)

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 juli
1956.*

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden TORSTEN NILSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LANGE, LINDHOLM.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler tillförordnade chefen för finansdepartementet, statsrådet Lindholm, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet* samt anför därvid.

Vid upprepade tillfällen har särskilt från den svenska exportindustrins sida framförts önskemål om att avtal skulle ingås mellan Sverige och Italien för att undvika dubbelbeskattning i fråga om inkomst- och förmögenhets-skatter. Sedan intresse konstaterats föreligga å ömse sidor att träffa ett sådant avtal, upptogs förhandlingar mellan särskilda delegationer. Förhandlingarna, som ägde rum i Rom den 9—den 14 maj 1955 och i Stockholm den 4—8 juli 1955, fördes å svensk sida av numera regeringsrådet Frank Öhman, f. d. skattedirektören K. G. A. Sandström, byråchefen i finansdepartementet Carl Åbjörnsson samt numera byråchefen i samma departement Ivan Eckersten. Efter kompletterande skriftväxling enades de båda delegationerna om ett på svenska och italienska språken avfattat förslag till avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Avtalsförslaget underställdes därefter respektive regeringar för godkännande. Sedan avtalsförslaget överlämnats har förslag framlagts om ändringar av vissa bestämmelser i detsamma. Avtalsförslaget torde i dess sålunda modifierade lydelse få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende.

Avtalsförslaget har remitterats till *kammarrätten*, som i avgivet utlåtande ej gjort erinran annat än i fråga om vissa detaljer. Till dessa detaljankmärkingar torde jag senare få återkomma.

Under hand har meddelats att man å italiensk sida är beredd att underteckna avtalsförslaget. Jag torde nu få anmäla frågan om godkännande av förslaget å svensk sida.

¹ Bilagan har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan *att* ombudens namn tillagts i ingressen, *att* datering och underskrift verkstälts samt *att* ratifikationsortens namn införts i artikel 22 § 1.

Vid upprättandet av det nu föreliggande avtalsförslaget har bl. a. beaktats olikheterna i skattelagstiftningen i de båda staterna. Jag torde därför till en början få något beröra huvuddragen i det *italienska skattesystemet*.

De statliga skatterna i Italien utgöres dels av ett antal proportionella avkastningsskatter, vilka drabbar varje särskild inkomst såsom sådan, och dels av en allmän inkomstskatt, som uttages å den samlade inkomsten och utgår efter en progressiv skatteskala. Skattskyldighet till dessa skatter föreligger i princip för all inkomst, som härrör från Italien. Därjämte uttages en särskild skatt å vissa bolags inkomst samt å obligationer, som utfärdats i Italien.

Avkastningsskatterna är *skatten å obebyggd mark* (*imposta sul reddito dei terreni*), *skatten å byggnader* (*imposta sul reddito dei fabbricati*), *skatten å jordbruksinkomst* (*imposta sui redditi agrari*) samt *den proportionella inkomstskatten* (*imposta sui redditi di ricchezza mobile*). Sistnämnda skatt drabbar all slags inkomst, som ej är underkastad de tre förstnämnda skatterna, och kan i sig anses innefatta ett system av skatter. Skatten är uppdelad i fyra kategorier, betecknade A, B, C 1 och C 2. Under kategori A faller i princip inkomst av kapital och under kategori B inkomst av rörelse. Kategori C 1 omfattar inkomst av fritt yrke och tillfälliga uppdrag samt kategori C 2 inkomst av offentlig och enskild tjänst. Skattesatserna, som varierar mellan 4 och 22 procent, är olika för de skilda kategorierna, högst för inkomst av kapital (22 %) och lägst för inkomst av arbete (4 å 8 %).

Den allmänna inkomstskatten utgöres av *den personliga progressiva inkomstskatten* (*imposta complementare progressiva sul reddito*). Denna skatt beräknas å den skattskyldiges sammanräknade inkomst från olika förvärvskällor. Den drabbar endast fysiska personer. I fråga om dem som är bosatta i Italien beskattas ej endast all från Italien härrörande inkomst utan även inkomst från utlandet till den del den överföres till Italien. Skatten är progressiv. Den utgår med lägst 2 och högst 50 procent av hela det beskattningsbara beloppet.

Genom en lag den 6 augusti 1954 infördes i Italien med tillämpning från och med den 1 januari samma år dels en särskild skatt å bolag och dels en särskild skatt å obligationer. *Bolagsskatten* (*imposta sulle società*) drabbar ej blott italienska bolag utan även vissa utländska bolag med säte eller verksamhet i Italien. Till grund för skatten lägges dels bolagets förmögenhet och dels bolagets inkomst. Förmögenheten och inkomsten beräknas på visst närmare angivet sätt. Skatten utgår med 0,75 procent av den beskattningsbara förmögenheten och med 15 procent av den del av inkomsten, som överstiger 6 procent av den beskattningsbara förmögenheten. *Skatten å obligationer* (*imposta sulle obbligazioni*) utgår å obligationer eller andra värdepapper, vilka utfärdats i Italien av sådana bolag eller sammanslutningar som är underkastade den förenämnda bolagsskatten. Skattesatsen är 5 promille och skatten beräknas å det för varje beskattningsår på visst sätt uträknade värdet av obligationerna eller värdepapperen.

Vid sidan av de statliga inkomstskatterna utgår i Italien även skatter till

provinser och kommuner, varjämte italienska regioner och handelskammare i Italien äger viss beskattningsrätt. Här må endast erinras att de provinsiella och kommunala skatterna utgår bl. a. dels såsom tilläggsskatter till de statliga skatterna å obebyggd mark och å byggnader och dels i form av självständiga skatter. Kommunerna äger uttaga skatt å i kommunerna bosatta familjers hela inkomst. Skatteskalen börjar med 2 procent för 200 000 lire och slutar med 12 procent för 12 000 000 lire och däröver. Kommunerna äger vidare beskatta inkomst av rörelse, som bedrivs i kommunen, eller av fritt yrke, som där utövas. Skatten är proportionell och skattesatsen varierar mellan 2,6 och 3,6 procent. Provinserna äger uttaga en tilläggsskatt till sistnämnda skatt; skattesatserna är i fråga om den provinsiella skatten 1,2—1,5 procent.

I Italien utgår f. n. ej någon ordinarie årlig förmögenhetsskatt.

Det föreliggande avtalsförslaget är i huvudsak uppbyggt efter samma principer, som tillämpats i de av Sverige tidigare ingångna dubbelbeskattningsavtalen, särskilt avtalen med andra västeuropeiska länder. Dock föreligger vissa avvikelser, vilka har sin grund i väsentliga olikheter i det italienska skattesystemet jämfört med det svenska och med skattesystemen i de övriga västeuropeiska stater, med vilka Sverige ingått dylika avtal.

I flertalet tidigare av Sverige ingångna dubbelbeskattningsavtal tillämpas för dubbelbeskattningens undanröjande för Sveriges vidkommande den metoden, att beskattningsrätten till viss inkomst förbehålles den ena staten med den andras uteslutande. Denna metod har även i princip kommit till användning i det nu föreliggande avtalsförslaget. I fråga om inkomst av viss aktieutdelning samt inkomst av ränta avses dock att — i likhet med vad som skett i vissa andra svenska dubbelbeskattningsavtal — för Sveriges del tillämpa den s. k. credit of tax metoden. Å svensk sida skall således i dessa fall medgivas avdrag å den svenska skatten för den skatt, som erlagts i Italien. Av praktiska skäl synes böra gälla att den italienska skatten i första hand avräknas å den statliga inkomstskatten och att avräkning å den kommunala inkomstskatten skall ske endast om den statliga inkomstskatten ej förslår för avräkningen. En föreskrift härom torde få upptagas i tillämpningskungörelse rörande avtalet.

Vad angår frågan om *vilka skatter som inbegripes under avtalsförslaget* må nämnas att i uppräknningen i artikel 2 av de svenska skatterna även medtagits den särskilda sjömansskatten. Detta har skett med hänsyn till den i artikel 11 § 4 intagna föreskriften att inkomst av arbete ombord å fartyg skall beskattas endast i den stat, där rederiets verkliga ledning har sitt säte. Sverige är sålunda i berörda fall förbehållen rätt att uttaga den särskilda sjömansskatten. Å italiensk sida har medtagits samtliga förut omnämnda skatter. I uppräknningen i artikel 2 § 1 av de italienska skatterna har ej — i motsats till vad som är fallet å svensk sida — medtagits någon förmögenhetsskatt, då — såsom förut angivits — någon ordinarie sådan f. n. ej utgår i Italien. Därest i Italien en ordinarie förmögenhetsskatt

införes, avses emellertid även denna att omfattas av avtalsförslaget [artikel 2 § 2 jämförd med artikel 22 § 2, 4)].

Beträffande *principerna för uppdelningen av beskattningsrätten mellan de båda staterna* må nämnas att förslaget härutinnan, såsom förut anmärkts, väsentligen bygger på samma principer, som merendels kommit till användning i de tidigare av Sverige ingångna dubbelbeskattningsavtalen. Frånsett en hänvisning till den föreslagna avtalstexten torde det vara tillfyllest att här framhålla följande.

Vad avser beskattning av *utdelning å aktier* torde först få erinras hur den statliga beskattningen i Italien av aktiebolags vinst och utdelning är konstuerad. Bolagets inkomst underkastas dels den proportionella inkomstskatten (i regel 18 procent) och dels bolagsskatten (15 procent). Såvitt fråga är om den proportionella inkomstskatten, beskattas utdelning ej hos mottagaren. Däremot är utdelningen i mottagarens hand underkastad, i fråga om fysiska personer, den personliga progressiva inkomstskatten och, beträffande vissa bolag, bolagsskatten.

För det fall ett italienskt bolag verkställer utdelning till en aktieägare med skatterättsligt hemvist i Sverige innebär avtalsförslaget följande. I fråga om en fysisk person uttages å utdelningen i Italien den progressiva personliga inkomstskatten (art. 8 § 1). I Sverige medgives å den svenska skatten å utdelningen avdrag för den italienska skatten, dock att nämnda avdrag ej får överstiga 10 procent av utdelningens bruttobelopp (art. 8 § 3). Är utdelningsmottagaren i Sverige ett bolag, utgår ej någon italiensk skatt å utdelningen. Om bolaget i Sverige äger mer än 10 procent av det inbetalda aktiekapitalet i det utdelande italienska bolaget, skall utdelningen i regel likaledes vara fri från svensk skatt, enär utdelningen enligt avtalsförslaget skall vara undantagen från beskattning i Sverige i den utsträckning, som fallet skulle ha varit, därest båda bolagen hade varit bosatta härstädes (art. 8 § 4).

För det motsatta fallet — då ett svenskt bolag verkställer utdelning till en aktieägare med skatterättsligt hemvist i Italien — föreslås bestämmelser av följande innebörd. Å utdelning till en fysisk person utgår svensk kupongskatt med högst 5 procent av utdelningens bruttobelopp [art. 8 § 1, 2)]. I Italien medgives för denna skatt avdrag å den personliga progressiva inkomstskatten (art. 8 § 2). Är utdelningsmottagaren i Italien ett bolag utan fast driftställe i Sverige, utgår ej någon svensk kupongskatt; innehas sådant fast driftställe, får kupongskatt uttagas med högst 5 procent [art. 8 § 1, 3)] I Italien utgår bolagsskatten [art. 8 § 4, 1)], varvid i förekommande fall uttagen svensk kupongskatt medges såsom avdrag (art. 8 § 2).

De föreslagna reglerna rörande beskattning av aktieutdelning har utformats mot bakgrunden av att någon kupongskatt ej utgår å utdelning från italienska bolag samt att jämväl i övrigt vissa skiljaktigheter föreligger mellan Sverige och Italien vid behandlingen av aktieutdelningar i skattehänseende. I artikel 8 har därför intagits bestämmelser om att, därest den italienska lagstiftningen skulle ändras i berörda avseenden, förhandlingar

skall upptagas mellan de båda staterna (art. 8 § 1 sista punkten samt § 4 sista punkten).

I fråga om inkomst av *ränta* föreslås, såsom förut angivits, att för undanröjande av dubbelbeskattningen skall för Sveriges vidkommande tillämpas den s. k. credit of tax metoden. Italien förutsättes skola bibehållas vid sin rätt att beskatta ränta, som uppbäres därifrån av en i Sverige bosatt skattskyldig. Jämlikt artikel 9 i avtalsförslaget skall i Sverige medgivas avdrag å den svenska skatten med belopp motsvarande den skatt, som erlagts i Italien. Anmärkas må att ränteinkomst från Italien därstädes är underkastad ej endast den proportionella inkomstskatten och den personliga progressiva inkomstskatten utan även den 1954 införda skatten å obligationer. För att undanröja eventuell tvekan härvidlag har sistnämnda skatt särskilt omnämnts i artikel 9. I denna artikel har jämväl inbegripits en bestämmelse om att, därest i Sverige skulle införas en källskatt å räntor, de båda staterna skall upptaga förhandlingar.

Vad beträffar uppdelningen av beskattningsrätten i fråga om *skatter å förmögenhet eller förmögenhetsökning* meddelas i artikel 15 av avtalsförslaget särskilda föreskrifter. Av bestämmelserna i nämnda artikel framgår att härutinnan skall i princip gälla samma uppdelning som i fråga om inkomstskatter; beträffande förmögenhet bestående av fordringar med säkerhet i fast egendom föreskrives emellertid att sådan förmögenhet skall beskattas i den stat där den fasta egendomen är belägen [art. 15 2)].

I fråga om *avtalets ikraftträdande* föreslås (art. 22 § 2), att detsamma skall träda i kraft i och med att ratifikationshandlingarna utväxlats. Avtalet skall i princip tillämpas för första gången vid 1956 års taxering; beträffande slutgiltig källskatt skall det äga tillämpning i fråga om inkomster vilka blivit tillgängliga för lyftning efter ingången av år 1955.

Avtalet skall enligt förslaget (art. 23) gälla utan tidsbegränsning. Uppsägning av avtalet må ske senast den 30 juni under ett kalenderår, dock ej tidigare än under det femte året efter det år, varunder avtalet ratificerats. I sagda artikel meddelas vidare bestämmelser om avtalets tillämpning för sista gången i händelse av dylik uppsägning.

Såsom inledningsvis antytts har *kammarrätten* i sitt utlåtande över avtalsförslaget gjort erinran beträffande vissa detaljer. Dessa erinringar avser bl. a. utformningen av artiklarna 6 och 12.

Enligt *artikel 6 § 1* i avtalsförslaget gäller beträffande beskattningen av royalty, som utbetalas för upplåtelse av nyttjanderätt till immateriella rättigheter m. m., den huvudregeln att sådan royalty skall endast beskattas i den stat, där betalningsmottagaren är bosatt. I § 2 samma artikel stadgas att, om och i den mån royaltyn överskrider visst belopp, § 1 ej är tillämplig. *Kammarrätten* uttalar att enligt dess uppfattning en positiv regel om var sådant överskjutande belopp skall beskattas vore att föredraga, då eljest tvekan härvidlag kunde uppstå. I anledning härav får jag framhålla, att det av kammarrätten gjorda påpekandet synes för Sveriges del kunna iakttagas i samband med utfärdandet av tillämpningskungörelse rörande avtalet. I

anvisningar till avtalet bör sålunda intagas en förklaring om att i det i artikel 6 § 2 avsedda fallet beskattningsrätten till det överskjutande beloppet tillkommer Sverige, om utbetalningen sker från Sverige, och Italien, om royaltyn utbetalas därifrån.

I *artikel 12* föreskrives att professor eller lärare från den ena staten, som uppstår ersättning för undervisning vid universitet eller jämförbar läroanstalt under högst två år i den andra staten, skall vara befriad från beskattning i denna andra stat för ersättningen i fråga. Enligt *kammarrätten* bör nämnda artikel kompletteras med en föreskrift om att sagda skattebefrielse endast skall gälla under förutsättning att vederbörandes ifrågasvarande inkomst i vanlig ordning beskattas i hemlandet. Kammarrätten har vidare ifrågasatt huruvida ej tidsbegränsningen kunde föranleda vissa praktiska tillämpningssvårigheter. Jag får i anledning av kammarrättens uttalanden erinra om att avfattningen av bestämmelsen i sagda artikel överensstämmer med motsvarande bestämmelse i flera tidigare svenska dubbelbeskattningsavtal, exempelvis avtalen med Storbritannien och Frankrike. Syftet med bestämmelsen är att främja det kulturella utbytet mellan de båda länderna; anledning synes saknas att tynga tillämpningen av densamma med en föreskrift om att för medgivandet av skattebefrielse beskattning i hemlandet först skall konstateras. Vad angår spørsmålet om tillämpningssvårigheter, torde allenast få framhållas att, såvitt känt är, inga större svårigheter uppkommit vid tillämpningen av motsvarande bestämmelse i andra avtal.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Frånvaron av en avtalsmässig reglering rörande inkomst- och förmögenhetsskatter mellan Sverige och Italien har otvivelaktigt medfört avsevärda olägenheter för svensk affärsverksamhet och i synnerhet för den svenska exportindustrin. Jämväl från andra synpunkter är det önskvärt att ett allmänt dubbelbeskattningsavtal ingås mellan de båda länderna. Det föreliggande förslaget till avtal, om vilket de båda ländernas förhandlingsdelegationer enats, synes i stort innebära en tillfredsställande lösning av frågorna på detta område. Jag vill tillstyrka att detsamma godkännes i dess nu föreliggande lydelse.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Ake Gustafsson

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 juli 1956.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden TORSTEN NILSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LANGE, LINDHOLM.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av tillförordnade chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, finner Kungl. Maj:t gott bemyndiga chefen för utrikesdepartementet att under förbehåll av ratifikation underteckna ifrågavarande avtal.

Ur protokollet:

Axel Edelstam

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 janu-
ari 1957.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 31 juli 1956 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Italien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, beträffande vilket Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt vederbörligt förslag, har avtalet den 20 december 1956 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad tillförordnade chefen för finansdepartementet den 31 juli 1956 anført i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig dessa har avseende å statliga eller kommunala skatter, ävensom i eljest vidtagna åtgärder, varigenom sådana skatter påförts.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan, förordnar Hans Maj:t Konungen att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Ake Gustafsson